

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ԳԻՐՔԵՐՈՒՆ ԳԻՐՔԻՆ...

Տեղ չ'ունին քեզ համար գրասունիս դարաններն,
Մեծ ու փոքր՝ ամէնքն ալ գիրքերով ծանրաբեռն:
Երկու մեծ ճակասներ, բանակներ զերդ կըրկին,
Եռաթել, ութաչեայ, կեցուածով ահագին.
Ուրիշ զոյգ մ'իրենց մօտ, միւս մ'ալ դէմ յանդիման,
Անոնցմէ քայլ մը լոկ ետ՝ կանգուն կը մընան.
Երեքներ մինչ ուրիշ՝ բարձր ու նեղ՝ մարտկոցներ
Կը թըլին, զլուխներին խոլիս սընկած դէպի վեր:

Ոչ մէկ տեղ՝ քեզ համար, գիրքերուն մէջ այդ վէս,
Որոնցմով խուցս այս լուռ ռազմադատք մ'է կարծես,
Ո՛վ գիրք սուրբ, հոգւո՛յս գանձն, Ասուծո՛յ դու մասեան,
Ուր սիրտերն երկընթին խորհուրդներն կը կարդան:

Երբ դուրսի մայրիկն մաղուած ժիւր ոսկի
Լուսամուտ փեղկերէն հեզիկ ներս սողոսկի,
Կամ գիշերը, երբ որ, փառափառ լոյսը նրագին
Լեցընէ ողջ սենեակս իր վառփոլը ուժգին,
Ու յանկարծ թիկունքներն ոսկեկազմ գիրքերուն
Ձերդ կիսուած ասպարի՝ նըշուլեն շողշողուն,
Բըլբակնած աչքս ինչո՞ւ կը փնտռէ իսկոյն քեզ,
Է՞ր քեզի կը տեսնամ անձկանքով ըղձակէզ...

Ա՛խ, մնացի՛ր դուն ինձ մօտ, սեղանիս վրայ՝ անփակ,
Այդպէս լուռ տարածած էջըդ ջինջ՝ ձախիս տակ,
Ու, նամբովը սրտիս, փոխանցէ՛ աչքս՝ ոյժ,
Խանդ ամբիծ հաւատքի, ներշնչման յոյզ անոյշ.
Որ գրիչս յոյլ, դողդոջուն, չը սահի ձեռքս վար,
Ու խեղդուին խորհուրդներս գիշերին մէջ խաւար:

Տեղ չունին, քեզ համար, գրասունիս դարաններն.
Մեծ ու փոքր, ամէնքն ալ, գիրքերով ծանրաբեռն:
Քու տեղն հո՛ս է միայն, Ասուծո՛յ ո՛վ շունչ դուն.
Սեղանի՛ս վրայ՝ Գիրք սուրբ, ո՛վ դուն լոյսը մարդուն: